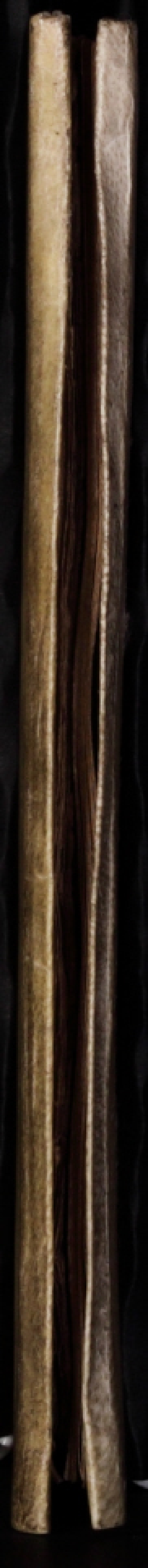
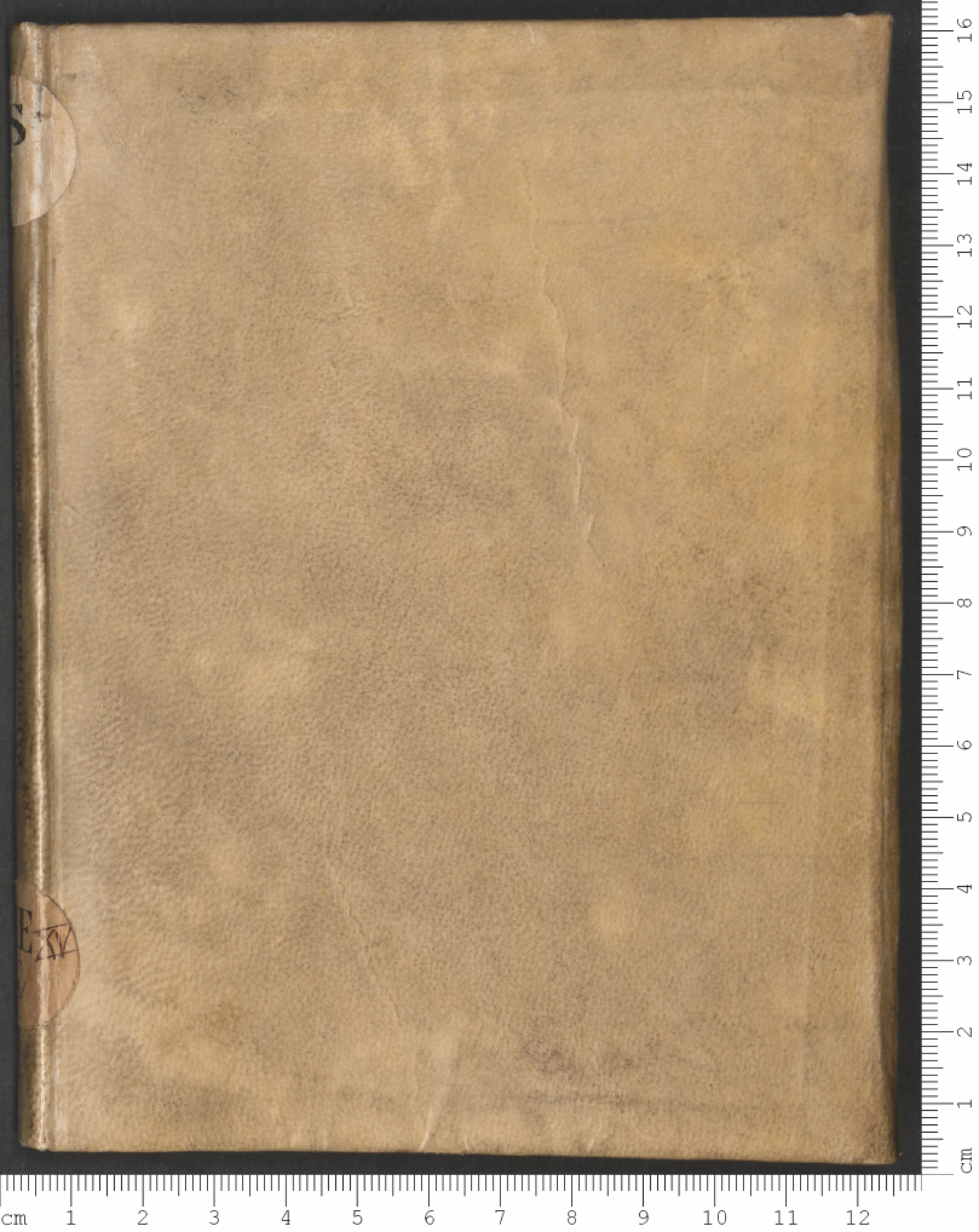
EXPOSITIO CANONIS MISSÆ. 1494

Un autre exemplaire
se trouve dans le
vol. Œ XVe s. 391
(n° 730 du catal.)

Expositio canonis misse. Te igitur clementissime pater per ihesum

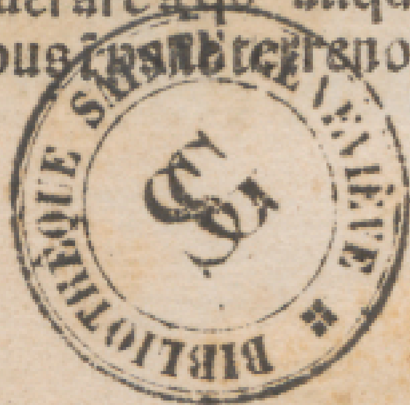
A.i.

¶ Expositio canonis misse a domino odone cameracensi episcopo edita.

q Uia dignũ et iustũ est nos agere tibi grãs. (Te igit clemẽtissime pater per ihesũ xpz filiũ tuũ dñm nostrũ supplices rogamus) Etiã sacrificiũ laudis acceptari: vt laudes vocum substãtiale sequtur sacrificiũ (Rogam⁹ z petimus) Rogatio ostẽdit huĩlitatẽ. petitio cõfidẽciã. quia qui aliquid iplorat: huĩlitatẽ debet ostẽdere. et de ĩpetratiõe cõfidere. Itaqꝫ supplices rogamus. cõfidẽtes petimus. Uñ scriptũ ẽ. Petat a dño nichil hesitãs. qui enim hesitat: siĩis est fluctui maris Et iteꝝ. Quicqͣ credentes pecieritis: accipietis) Uti accepta hẽas) Acceptand ẽ grata. z placita hẽas accepta habeas culpis nr̃is data venia nõ offẽsus ĩmo nr̃a deuotiõe placatus (Et benedicas) Benedicas mltiplicãdo grãm: benedicas augẽdo dignitatẽ. ĩmo cõuertẽdo ĩ excellẽtissimã ĩmortalitatis et incorruptõis creaturã (Hec dona) Hec dona qͣ tibi donam⁹ vt tibi maneãt p tuã bñdictiõez firmata Hec dona qͣ tibi donam⁹: vt apud te cõsistãt. per tuã bñdictiõez ĩcorrupta. Hec dona que tibi donamus: vt deus tibi fiant assũpta. siquidẽ verbũ caro factũ ẽ (Hec munera) Hec mũera. Solem⁹ illos mũerare a qb⁹ aliqd molimur obtinẽ. Hec mũera qbus [illegible] no mũeram⁹: vt obtineam⁹ fide

A.ii.

celestē. Hec mūera. q̄bus ī corporali cibo te mūe=
ramꝰ: vt ide alimētū celeste cōsequamur. Hec mu
nera: qbꝫ te muneramus in substācia panis ⁊ vini:
vt pcipiamꝰ inde corpus ⁊ sāguinē xpi (Hec sācta
sacrificia illibata) Scā: qꝛ deo oblata Illibata. qꝛ
adhuc ītegra ⁊ ītacta. Neqꝫ eñ ꝯtigi debēt donec
sūpserit vim spūalē: ⁊ conuersa fuerint in xpi cor
pus ⁊ sanguinē. Nā prius sumpta: corpus tantum
pascerent. aīe nichil ꝯferrēt. Vñ quidā supioribꝫ
adiūgūt qd sequitur sic distinguēdo. Illibata ī pri=
mis. i. intacta primū quousqꝫ diuina benedictione
mutata. ad salutē sumāt aīe ⁊ corporis. Ex hoc v=
bo āmonemur vt appositꝰ panis ītegre sit: ⁊ nulla
fractionis lesura violatꝰ (Impmis q̄ tibi offerimꝰ
ꝓ ecclesia tua scā catholica) Imprimis qd superi
oribus iūgit scdm pdictū sensū. Iūgitur ecīā infe=
rioribus significādo qꝫ offeramꝰ hostiā. Primū ꝓ
tota ecclesia catholica. deīde pro alijs q̄ sequūtur
(Quā pacificare) ab hostibꝰ visibilibꝰ ⁊ īuisibilibꝰ
vt nec hoīꝫ psecutiōibus cōculcetur. nec īstictu de
monū crimibꝫ polluat (Custodire) ī ipsa pace (Ad
iuuare) Ne scismatibꝫ vllis ⁊ heresibꝰ diuidat. sꝫ in
vnitate sacramētoꝝ ⁊ catholice fidei in oībꝫ tota
adiuuet ecclīa (Et regē digner ī toto orbe terraꝝ)
Vt in suis ꝯsilijs. disputatiōibꝫ. iudicijs. decretis.
institutis. actiōibꝫ. nullo decipiat errore. sꝫ in oībꝫ
tuo ducat moderamīe (Una cū famulo tuo papa

nr̃o. ⁊ antistite nr̃o. ⁊ rege nr̃o. ⁊ oĩbꝫ orthodoxis atqꝫ catholice ⁊ aplĩce fidei cultoribꝫ (De toto descẽdit ad partes: vt cũ ĩprimis ꝑ tota ecclesia fiat orõ: postea de singlĩs solliciti simꝰ. sicut supius ondimꝰ: cũ de eo qđ dictũ ẽ ĩprimis loqremur. qđ scꝫ supioribꝫ diuerso sẽsu iũgebat̃ ⁊ ĩferioribus. Alio nãqꝫ tota ecclesia eget regimine. alio singlẽ ecclesie: et alio singlĩ hoĩes. Alia cura rebus exhibẽda publicis alia priuatis. In tribus psõis ꝑ qbus orãdũ proposuit: hoc obseruãdũ videtur. vt pro papa et rege orẽt episcopi. ꝑ papa vero et antistite rege reliqui presbyteri (Orthodoxis) i. vita et doctrina recte gloriosis. quoꝝ fama recte dilatatur ĩ populo. merito vite ⁊ doctrine non tantũ fidẽ habentibꝫ (Fidei cultoribus) Aliud est eñ fidẽ habere. aliud fidem colere. Fidem colit qui studet et intẽdit secundum fidem viuere: cum multi fidem habeant qui hoc non faciunt.

p Rima periodus hucusqꝫ protensa pro tota ecclesia: ⁊ omnibus fidei cultoribus orat. Secunda que hic incipit pro presentibus se accingit: qui sancti sacrificij astipulatores assistunt et cooperatores.

Memento dñe famulorum famularumqꝫ tuarum et oĩꝫ circunstanciũ) idest memẽto eorum quidem quos supra posui. i. oĩm catholice fidei cultorum. tã masculoꝝ q̃ȝ feminarũ, ⁊ oĩm circunstanciũ: scꝫ

qui corporaliter assũt sctõꝝ coopatores misterio
rũ. Neqꝫ eñ tanta sufficio sacramẽta cõfitere nisi
collecte multitudinis adiutus oꝛõe quã prius ecia
hortatus sũ ad oꝛões dicendo. Orate fratres. Et
sicut pria periodus a toto descendit ad ptes: ita se
cunda que ab vniuersali ꝓcedit a particulari oẽs
famuli famuleqꝫ vniuersaliter ꝑcedũt. oĩes vero
circunstantes particulariter. ꝛ ne pñtibꝫ intersint
aliquid fidei ꝑuaricatores et vitiose vite: subiũgit
(Quoꝝ fides tibi cognita ẽ: et nota deuotio) idest
qui ꝓbate fidei sũt. et religiõis vł deuotiõis apud
te Cognoscere etẽñ dei approbare ẽ Alit. Memẽ
to dñe famuloꝝ famularũqꝫ tuarum. Et quia con
sequens in quibusdã codicibꝫ inuenitur. N. littera
aliquorum fieri memoriã nominatim significatur
Vñ quidã vsũ tenent hoc in loco memorãdi quos
cariores habent consequenter subiũgentes ꝛ oĩꝫ
circunstanciũ vt facta memoria caroꝝ absẽcium:
fiat et astancium: et oĩm circunstancium. Cum pri
mitus sine collecta misse nõ fierẽt. Postea mos in
oleuit ecclesie solitarias: ꝛ maxĩe in cenobiis fieri
missas. Et cum non habeant collectam vllam qua
pluraliter salutent. nec plures possũt mutuare sa
lutatões cõuertunt se ad ecclesiã dicẽtes se ĩ eccle
sia ecclĩã salutare. et ĩ corpore ecclĩe totũ corpus
alloqui. et virtute tocius coĩonis in ecclesia cõfici
sctã misteria per grãm dei. nec alicubi quemquã si

deliũ! qui viuificorꝝ nõ fiat pticeps ⁊ coopator sa-
cramẽtorꝝ: dũ in eccl'ie corpore adhẽt capiti velut
vtile mẽbrũ. Secundũ quẽ sensũ in hoc loco circũ
stantes. accipiũtur oẽs vo[...]ꝙ fideles qui in vnitate
tocius corporis. ⁊ sibi adherẽt iuicẽ ⁊ sũmo capiti
vt qcq̃d boni fiat ĩ toto corpore ab illo nullomõ sit
alienus q̃lq̃s ab ipo corpore non est diuisus. Sed
oẽ bonũ cuiuslibet mẽbri salubrẽ succuꝫ ministret
oĩbus totũ corpus vegetẽte spũ dei. et hoc modo
repetitur oĩo que prius facta ẽ pro omĩbus catho
lice fidei cultoribꝫ. solitarijs dicentibꝫ frequenter
iterandas orões. vt vl' saltẽ iportunitate vincatur
deus (Quorꝝ tibi fides cognita ẽ ⁊ nota deuotio)
i. ideo dñe memẽto circunstanciũ oĩm: scꝫ fidelium
quorꝝ vl' fides tibi cognita ẽ. ⁊ nota deuotõ. sic so
litarij hũc locũ intelligũt(Pro q̃bꝰ tibi offerimus
vel qui tibi offerũt) Nõ solũ sacerdotes ⁊ clerus q̃
scd̃ꝫ diuersos gradus diuinis occupãt officijs: offe
runt sed eciam audientes qui votis et orõibus assi
stunt cooperatores. et osculo pacis coĩcant: tanq̃
cõfirmãtes quod actũ ẽ (Hoc sacrificium laudis)
Uere laudis ẽ diuine h' sacrificiũ sicut ĩ hoc officio
testati sumus. Dignũ et iustum: ⁊ equum esse: et sa
lutare deo patri grãs agere ⁊ cum laudibus ãgeli
cis precari sumus voces admitti. pro se suisꝙ oĩbꝫ
Pro nobis offerimus qñ h' sacrificio poscimꝰ deũ
habere. et tutorẽ cõtra pericula corporis et aĩe. et

propiciũ ad obtinẽdos successus bonos: in vtraq₃ pte pro nr̃is oĩbus qñ oramus pro amicis nostris et rebus. Supplicam⁹ em̃ ꝓ pace amicorũ quãdo sunt in bello. pro tranquillo reditu qñ sunt initine re. pro sanitate si ĩ infirmitate decũbũt. pro cõuersione si ꝑuerse viuũt ⁊ ecõtra alias incõmoditates vt adiuuãte deo euadant. ꝓ reb⁹ nostris frequẽter in libris missalibus inuenimus orões. Oramus tẽpore sacrificij cõtra incẽdia pro locis nr̃is. ⁊ cõtra nimiã aeris siccitatẽ: vel tẽpestatẽ. ꝓ fructibus nostris. contra pestem ꝓ aĩalibus nostris. cõtra alia dãna. ꝓ rebus alijs. Habem⁹ secũdũ apostolũ in xp̄o consolationẽ presentis vite et future (Pro redẽptione aĩarũ suarũ) Hoc enim solũ sacrificium quo redimi possumus: cui⁹ bonũ sufficit cõtra nostrũ malũ. ⁊ quod magis ẽ bonũ q̃ȝ peccatũ nostrũ sit malũ. ⁊ idõ maiori p̄cio redimit nos a malo nr̃o (Pro spe salutis ⁊ ĩcolumitatis sue) Hoc sacrosãctũ sacrificiũ nõ solũ liberat nos a malis: s₃ eciã accumulat nos bonis. nõ solũ eripit nos a penis: sed eciã gaudia auget salutis ⁊ ĩcolumitatis. salutꝭ igr̃ eterne aĩaꝝ. Incolumitatis. i. icorruptiõis perpetue corporũ et hec ẽ ꝓ qua offerimus tã preciosũ munus (Tibiq₃ reddunt vota sua) Offerẽdo sacrificium laudis reddunt tibi vota sua. Alter forsitã vota sua non redderẽt: nisi tale sacrificiũ offerrẽt. adiuuãtur sacrificij virtute: vt vota queãt reddere

Difficile.ē ꝯprimere vicia. v̓tutes ī habitū trahe=re ſꝫ vt vota reddere queāt ſācti deo neceſſe habēt roborari ſacrificio poṫēti (Eterno deo viuo ⁊ v̓o) Ad differenciā falſoꝝ deoꝝ ⁊ inſēſibiliū quibus gētes fruſtra ſoluebāt vota (Cōmunicātes) Tibi offerūt ſacrificiū laudis. tibiq͡ȝ reddūt vota coīcā=tes. extra coīonē nāq͡ȝ non eſt locus offerendi deo veri ſac̄ficij: vel vota ſoluēdi (Et memoriā venerā tes) Alit̄ eñi gratū deo ñ offerim⁹ ſacrificiū. aliter deo vtiliter vota ñ ſoluim⁹: niſi memoriā ſctōꝝ ve=neremur. Qui eī ſctōs. i. mēbra xp̄i ñ honorat: nec xp̄m qui caput eſt honorare poteſt. ⁊ qui non ho=norat filiū: non honorat patrē qui miſit illum. Ho noremus ergo caput in mēbris: deū in ſctīs ſuis vt eorū meritis precibuſq͡ȝ in omnibus protectionis diuine muniamur auxilio (Imprimis glorioſe ſc̄p virginis marie genitricis dei. ⁊ dñi nr̄i ieſu xp̄i. ſed et btōꝝ apoſtoloꝝ ac martirū tuoꝝ Petri/pauli/andree/iacobi/iohānis/thōe/iacobi/philippi/ bar tholoēi. mathei/ſymōis et thadei. lini/cleti/clemē tis/ſixti/cornelij/cypriani/laurēcij/griſogoni/io=hānis ⁊ pauli. coſme ⁊ damiani. et oīꝫ ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝ meritis p̄cibuſq͡ȝ concedas vt in oībus pro=tectionis tue muniamur auxilio ꝑ xp̄m (In vene ratione ſctōꝝ hec ratio cuſtodienda ē. vt primū et ſuꝑ oēs btā dei genitrix honoretur. Secūdo apo ſtoli. Tertio martires: inde alij ſcti oēs) Hāc igi=

tur oblatōez) Quia h̄ sacrificiū tibi offerim⁹ in cor
pore ecclesie coīcādo: et memoriā sāctorum vene=
rādo. igr̄ hāc oblatoēz precamur vt placatus acci
pias vt scȝ si pctis nr̄is p̄pedimur: coīone saltē sctē
eccl'ie et sctōrū tuorū veneratōe placer(is) ad accipi=
endū qḋ tibi offerimus sacrificiū. Seruitutis nr̄e)
Idest cleri qui tibi secūdū acceptos gradus in hac
oblatōe sacrificij seruim⁹ (Sed ⁊ cūcte faīlie tue)
i. toci⁹ assistētis collecte. Solitarij suple ītelligūt
seruitutis nr̄e. i. mei cum discipulo meo sȝ et cūcte
familie tue i. tocius eccl'ie (Quesumus dn̄e vt pla
catus accipias. diesq̄ȝ nr̄os in tua pace disponas.
atq̄ȝ ab eterna dānatōe nos eripi. ⁊ ī electoꝝ tuoꝝ
iubeas grege nūerari. per xp̄m) Diesq̄ȝ nr̄os ī tu=
a pace disponas Signāter posuit tua. Est em̄ pax
mūdi. ē pax dei. Pax mūdi inutilis ē. pax dei salu=
bris. pacē cōstituit mūd⁹. vt libere liceat vti volup
tatibȝ. pacē dat sctis deus: vt mādatis intēti diui=
nis secure studeant v̄tutibȝ. In sup̄ioribȝ periodis
prima scȝ et scd̄a: orauimus maxime p̄ eccl'ia: pro
dei cultoribus. pro astante collecta. Hec tercia pe
riodus quā igredimur maxie occupat̄ circa sacrifi
ciū vt fiat p̄fectū. ⁊ i aliā muteē substāciā īmortalē
et icorruptā (Quā oblatōez tu de⁹ ī oībȝ bn̄dictā.
ascriptā / ratā / rōabilē acceptabilēq̄ȝ facē digner(is))
In oībȝ bn̄dictā Benedictā gloria: vt gloriosa fiat
Bn̄dictā imortalitate. vt īmortalis fiat. Bn̄dictam

incorruptiõe: vt icorrupta fiat. Benedictã diuinita
te: vt deus fiat. Trãsit ad ptes a toto. vt vniuersa
lis bñdictõis ptes ĩpcet hostie cui vniuersã bñdic=
tionẽ sũat ĩpcatus. ⁊ cũ pri⁹ posuerit in oĩbꝫ bene
dictã: pticulariter subiũgit ascriptã: et ratã ⁊ rõa=
bilẽ: ⁊ acceptabilẽ que sũt ptes oĩmode bñdictõis
(Ascriptã) Scim⁹ qꝛ in trinitate q̃ deus ẽ: fili⁹ sit
splẽdor paterne glorie ⁊ figura substãcie ei⁹. Qui
igit̃ figura ⁊ imago ẽ pr̃is: patrẽ imaginat̃ ⁊ affigu
rat. quasi sculptura q̃dã: vel scriptura i qua pater
splẽdet i. plãe apparet vt recte fili⁹ dicat̃ splẽdore
ei⁹. Est ergo pr̃ isculpt⁹ atq̃ iscript⁹ filio. cui⁹ fili⁹
figura ẽ ⁊ imago. vt fili⁹ sit ei⁹ scriptũ quẽ sibi hꝫ i
scriptũ. aliter fili⁹ dr̃ scriptũ q̇ hꝫ i se forãꝫ oĩꝫ rerꝫ
Sic ei oĩa creata sũt: vt diuini v̉bi fore digesserũt
nec aliter i essẽcia ꝓdierũt q̈ i v̉bo sũmo forme dic
tauerũt. Nõ sũt ibi aliud forme. aliud ip̃m v̉bũ vbi
nichil ẽ aliꝰ ⁊ aliud. sꝫ oĩa sũt idipsũ. vt q̈uis fo͛a=
rũ diuersitas ĩtelligibiliter ibi subluceat: nõ sũt tñ
oĩa nisi vnũ. ⁊ ip̃ꝫ v̉bũ. q̈uis vbi ẽ vera ⁊ pfecta vni
tas: ibi tñ ꝑm creatas res q̃dã apparet diuersitas:
sicut ẽ. Semel locut⁹ ẽ de⁹. in psalmo ꝓpheta duo
ĩtellexit i vno v̉bo/ Vñ scriptũ ẽ. Qđ factũ ẽ i ipso
vita erat: factũ ẽ de nihilo. erat tñ in verbo factũ ẽ
causabiliter. erat tñ eternaliter. erat in sũma arce
factũ ẽ i re. viuebat i rõe artificis fo͛aliter: factũ ẽ
in realitate subsistẽdi substãcialiter De nihilo ꝓdijt

vt sustãcialiter eēt qđ factū est. In v̓bo viuebat vt formaliter eēt añq̄ ībaliter eēt. Factū ē multiplex verbū ⁊ simplex In verbo simplici erat quod multipliciter factū ē. Mirabilit᷑ videt᷑ ī vno plu ralitas in simplici mltiplicitas videt᷑ ⁊ nō cōp hēdit᷑. pōt videri: neq̄ explicari. quō vnū v̓bū īscriptū sit oībus formis oim rerū. sicut alibi scriptū ē Calamus scribe velociter scribētis. Pater ē scriba q̄ v̓bo suo velociter īscribit oīa. Velociter scribit. q̄ alterū pro altero nō morat᷑. velociter scribit. q̄ sine mora scribit oīa. Est ergo filius dei v̓bū scriptū. sꝫ ⁊ corpus assūptū. recte dr̄ scriptū. Sicut em̄ vox transitoria scribit᷑ vt q̄ p se fugit scripto remaneat. sic corruptibile a deo scribit᷑ cū ī īcorruptū trāsit. vt qđ corruptibile trāsitoriū erat: scripto īcorruptōis pmaneat Sic ergo corpus xp̄i quoddā scriptū ē qđ de carne passibili īpassibile factū ē ī resurrectiōe. ⁊ de pane terreno quotidie fit celestis sup altare. Si ergo in xp̄o ⁊ v̓bo dr̄ scriptū. ⁊ corpus eciā nichilominꝰ dr̄ scriptū. Quid ē ascriptū nisi scripto appositū: scriptū ē ergo corpꝰ xp̄i n̄ solū scriptū: sꝫ eciā ascriptū i. scripto appositū. ascriptū. i. v̓bo corpus adiūctū Cū igr̄ oramꝰ hostiā fieri ascriptā: q̄d aliō optamꝰ nisi vt q̄ adhuc ē panis corruptibilis: fiat substācia īcorrupta. i. de voce fiat scriptū scripto. i. v̓bo adiūctū. Fac ergo dn̄e nr̄az oblatiōez ascriptā i. scriptā scripto adiūctā. vt p̄ciosi corpꝰ xp̄i fiat v̓bo dei ad

iũcto: ꝛ vnitate ꝑsone coiũcta (Ratã) Ratũ dic⁹ qḋ certũ ꝛ fixũ hẽm⁹. Fiat ĝ rata. i. nõ remaneat in stabilis ꝛ mutabũda corruptõe s꞉ ꝑmanẽs ꝛ fixa fi at in icorruptõe. ꝛ ideo circa (Rõnabilẽ) Sãguis tauroꝝ ꝛ vituloꝝ ñ sufficit redimẽ nos a pctis Mi norẽ ei ad hoiez. ꝓ hoie ĝ rõali rõabilis hostia suf ficit sola. fiat ergo hostia nr̃a rõabilis Siqdẽ hõ as sũpt⁹ a vbo ex aĩa rõali ꝛ huãna carne sub sistit. Fi at hostia nr̃a rõabilis: ne offerat̃ irrõabiliter. Qui offert cor habẽs ĩpenitẽs: irrõnabiliter offert. Si cut cayn recte qḋ offerẽs recte nõ diuisit. qḋ emẽ dari nõ studuit. Uñ scriptũ ẽ. Ad cayn ꝛ ad mũera eius nõ respexit. Nã quẽ de⁹ nõ nouit: nec oblatio nẽ eius recipit. pessimi nãq꞉ hostia irratiõabilis est Sicut scriptũ est. Qui nõ audit legẽ: orõ eius erit execrabilis. Fiat ergo rõabilis hostia vt rationa biliter. i. cũ timore et penitẽcia offeramus: vel fiat rationabilis. i. pro rationabili ꝛ recta vel honesta cã. Si qs ei offerat eã vt hostẽ occidere vel rapinã ꝑpetrare queat: rõabilis nõ dicitur offerẽdi causa Ideo nec acceptabilis ẽ hostia talis. Hostia ergo nr̃a ꝛ merito offerẽciũ ꝛ offerẽdi cã fiat rõnabilis. vt consequẽter etiã acceptabilis (Acceptabilẽq꞉) Nõ potest nõ eẽ acceptabilis q̃ supiores tres spẽs recipit oĩmode bñdictõis. Nõ põt deũ odisse deus sed q꞉ caritas ẽ deus: diligit deũ deus. ꝛ accepta bilis ẽ hostia deo q̃ deus ẽ. Quid ergo oram⁹ fieri

acceptabilē que nō pōt displicere Nā que accepta bilis ē per se: displicet ꝓ offerēte Pro offerēte res pulit: que q̄tū sua refert acceptat. Acceptat ꝓ sāc tis. nō acceptat eadē ꝓ ipijs Pios adiuuat: ipios dānat. pijs ꝓdest ad salutē: nocet ipijs ad dānatio nē (Ut nobis corpus et sāguis fiat dilectissimi filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i) Posuerat genus in oībꝫ bene= dictā. subiūxit quattuor spēs. ascriptā. ratā. rōabi lē. acceptabil̄ēq̄ꝫ. sꝫ hec oīa clausa erāt. min⁹ itelli gebāt. minus placebāt. apuit ostiū. patefecit totū scꝫ vt nobis fiat corpus ꝛ sāguis xp̄i. desinat eē pa nis ꝛ vinū. ꝛ fiat corpus ꝛ sāguis xp̄i. tātū solū cor pus xp̄i ꝛ sāguis ē. hostia in oībꝫ bn̄dicta. ascripta rata. rōabilis. acceptabilisq̄ꝫ (vt nobis corpus ꝛ sā guis fiat. Signāter posuit nobis. i. catholice fidei cultoribꝫ. Nobis. exclusit paganos. exclusit iude= os. exclusit hereticos. nobis coīcātibꝫ: memoriaꝫ sctōꝝ venerātibꝫ. Nō ē eīm locus veri sacrificij ex= tra ecclesiā (Qui pridie q̄ pateret accepit panē in sctās ac venerabiles manus) Accepit panē adhuc panē nondū carnē) Et eleuatis ocl'is in celū ad te deū patrē suū oīpotentē: tibi gracias agēs benedi xit (Idest corpus suum fecit qui prius erat panis: benedictione factus est caro. mō caro. ante panis O miraculū: frāgebatur inter digitos: sedēs icolu mis inter discipulos (Fregit) Erat integer ꝛ diui debatur in partes. In manibus tenebat sepsum. ꝛ

de manibz porrigebat se discipulis edēdū. Hoc si gnificabat dauid qn̄ secundū aliam translationem corā achia rege. ie i suis manibz ferebat. sic quo tidie xp̄m in altari cōsumimus et permanet. man- ducamus. ⁊ viuit. atterimus dentibz: ⁊ integer est cōsumimus. manducamus. et atterimus. nō tantū specie sꝫ re: non solū forma: sed substancia vt miro mō cōsumatur permanēs. atteratur incorruptus distribuat̄ idiuisus. Sicut post resurrectionē pal- pandū tribuit spūale corpus: cū simili ꝯtrarietate non sit palpabile quod est spūale: nō sit spirituale quod est palpabile. In specie em̄ ⁊ sapore panis ⁊ vini: manducamus ⁊ bibimus ip̄aꝫ substāciam cor poris ⁊ sanguis xp̄i. sub eisdem qualitatibus: mu- tata substancia. nec sub figura ⁊ sapore substancie prioꝝ fctā sit v̄a substācia xp̄i carnis ⁊ sāguis (De dit discipl'is suis dicēs: accipite ⁊ manducate ex h̄ oēs Hoc ē em̄ corpus meū) Accepta bn̄dictiōe pa tet ꝙ panis factus sit corpus xp̄i. Non em̄ post be nedictionē dixisset Hoc est corpus meū: nisi i bene dictōe fieret suū corp⁹ (Simili modo postq̄ cena tū est. accipiens et hunc preclarū calicem) Si xp̄s cū accepit calicem cene: dr̄ hunc accepisse. Unus ergo calix est. hic et ille. nisi em̄ vn⁹ sit: dici nō pōt in illo hunc accepisse. Est ergo vn⁹ eciā qn̄ando in altari manibz accipit̄ vt bn̄dicatur. ⁊ necdū sāguis est sed adhuc vinū propter vnitatē fidei et illius

cui scz ꝛ ĩ cuius honoꝛe fideliter offertur. Ea eñ fide accipiť quotidie benedicẽdũ vt mõ fiat quod tũc futurꝰ erat. Et qꝛ hec fides vna ẽ ĩ tota ecclesia. ꝛ ille vnus cui tũc ꝛ mõ offerť. ideo ꝛ calix cũ accipitur eciã añ diuina verba vnus ẽ. sicut ꝛ oĩm ecclesiarum altare dř vnũ. qꝛ in eo secũduz vnam fidez vnũ dominici coꝛpoꝛis offertur quotidie sacrificiũ (Pꝛeclarum) Pꝛeclarum dicit calicez adhuc vini. vł ꝙ statĩ fiet pꝛeclarus quando sãguis erit. Sicut scriptũ est. Calix meꝰ ĩebꝛiãs ꝙ pꝛeclarus ẽ. vel ad ꝯparationẽ eius quẽ obtulit melchisedech. ꝛ ceteroꝝ veteris testamẽti. vł ꝓpter pꝛeclarã eius maiestatẽ: cui offertur. Vñ ꝛ in sequẽtibus dř. Offerimus ꝑclare maiestati tue (Calicẽ) Metaphoꝛice. idest qꝺ cõtinet pꝛo eo qꝺ cõtineť idest vas ꝓ liquoꝛe vini ꝛ aque (In sctãs ac venerabiles manus. Itẽ tibi gr̃as agẽs bñdixit) idest sãguiẽz suũ fecit (Dedit discipulis suis dicẽs. accipite et bibite. ex hoc oẽs. Hic est eñ calix sãguĩs mei) Intrãsitiue dictũ ẽ. ꝛ est alleoteta figura. casus ꝓ casu Calix sãguĩs mei. ac si diceret. calix. s. sãguis meus. Similiter hic patz ꝙ bñdictione factus fuerit sãguis. Ad benedictionẽ eñ pꝛemissã subdit. Hic ẽ calix sãguĩs mei (Noui eterni testamẽti) Nouum eñ euãgelii testamẽtuz ineternum ꝯfirmauit sãguĩe moꝛtis sue. Sic abꝛahã oblatis ouibꝰ ꝛ bobꝰ cũ abimelech ꝛ phitol pꝛĩcipe mili-

ele. pcussit quinqꝫ oues ꝛ boues. pcussit ī fedus. vt sāguine aīalium ꝛ morte: fedus confirmaretur. et iacob fugiēs ī galaad. facto iuramēto cū auūculo suo laban īmolauit victimas: vt sāguīe victimarū fedus iuramēti confirmaret. Et moises vt confirmaret testamētū quod accepit in syna victime sanguinē aspsit ysopo in totū populū et tabernaculū Nisi enim intercedente morte: testamentum non valet (Misterium fidei) Pertinet enim ad fidem catholicā credere post benedictionē esse vinū ꝛ sāguinē. vt īfidelis sit qui hoc non crediderit. Itē dr misteriū qd sensibus tegitur occultū. sicut veritas sāguīs ī sapore vini latet ꝛ ī specie. Calix ergo altaris ē misteriū fidei qꝛ sub figura ꝛ sapore vini occlꝰ tus credit. verus sāguis est misteriū fidei. qꝛ quod credit: sēsibilibus qbusdā obtegit. Nā verꝰ sāguis creditur: quod vinū visu sentitur et gustu: est fidei misterium. quia quod fides credit intus est occultū. ītus ē verus sāguis vera fide. exterius ē falsū vinū vā specie. mētit vinū ꝛ nō ē. non apparet sāguis ꝛ ē. sēsus decipit qualitate. certa tenet fides rei veritate. Ideo qꝛ sāguis dr fidei misteriū. qꝛ sāguinē fides credit ītus occultū. Apertū est qd sētitur: occultū ē quod creditur. et sic quod occultū est: fidei est. sicut quod patet sensui est: ergo sāguis ē misteriū fidei siqdē occultꝰ ptinet ad fidē (Qui pro vobis et pro multis effūdetur ī remissionē peccatorum)

Pro vobis scz p̄ntibz. p̄ multis. paganos ⁊ iudeos
discernit: et falsos xp̄ianos (Hec quocienscūq̧ fe
ceritis: ī mei memoriā facietis) Nā sine hac memo
ria nō cōficimus dn̄ici corporis sacramē tum. tolle
v̓ba xp̄i nō sūt sacramēta xp̄i. Uis fieri corp⁹ xp̄i
et sāguinē: appone xp̄i sermonē: facit sermo verita
tis quod dicit: q̄ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse manda
uit ⁊ creata sunt. sine dubio si [illegible] rata q̄ xp̄i sermo
dicit de creatura: sic eni cōpotēs sermo tuus o ge
nitor. sit ergo sermone xp̄i corpus ⁊ sāguis xp̄i. que
quociens verbo potētie cōfecta sumimus: mortē dn̄i
donec veniat memoramus. ⁊ ne sub his misteriis hec
memoria fugiat a nobis subiungit (Un̄ ⁊ memores
dn̄e nos serui tui) qui scd̄m gradus cleri accep
tos offitio hui⁹ sacrificij deseruimus. vl̓ scd̄z solita-
rios: q̄ hoc in p̄nti ministramus (Sed et plebs tua
sctā) Quod p̄ veneratione huius sacrificij. hic est
in p̄nti deuote collecta. vel secundū solitarios. In
vnitate eccl̓ie fideliter vbiq̧ viuētes (Eiusdē xp̄i
filij tui dn̄i dei nr̄i tā beate passionis. necnō ⁊ ab in
feris resurrectōis. sz ⁊ in celos gloriose ascēsionis
offerim⁹ p̄clare maiestati tue de tuis dōis) Donū
est ad laudē: dādū eciā si nō det paratum donū est.
qd̄ dari potest (Ac datis) Datū vero qd̄ in alteri⁹
possessionē est iā translatū: qd̄ de possibilitate iam
prodijt ad actū. qd̄ iam possidetur acceptū. Corp⁹
ē ⁊ sāguis xp̄i sūt dona a deo nobis parata. Data

sũt que vtiliter dari possũt. Dona sũt nostra: sed in celo collocata in xp̃o. Data vero q̃n fiũt nobis de creatura panis ꝛ vini. Dato q̃n sumimus in altari q̃n reficimur inde spũaliter. Data in celo. data in terra. Dona apꝰ deũ i xp̃o. data sup altare ĩ sacramẽto. Dona ĩ celo nuda et apta. data ĩ altari tecta sensibilibus ꝛ occulta. tñ hic ꝛ ibi et eadem ꝛ vera (Hostiã purã) Antique veteris legis hostie de irratiõabilibꝫ aĩalibꝫ carnales erant. squatoribꝰ spurcicie carnalis. nidoribusq̃ plene. ꝛ dẽciũ ꝯtritõe ĩ feces ꝛ stercora cõuerse. Hec aũt hostia pura ẽ. qꝛ q̃uis caro sit vera ꝛ sanguis tñ spũalis est: ꝛ incorrupta. Diuidit ꝛ cõsumi nõ potest. consumitur: et ĩcorrupta manet. teritur. frãgit. illesa et ĩtegra est Hec hostia caro ẽ: et nõ carnalis. sꝫ incõtaminata lux. et ideo pura. Corpus ẽ ꝛ nõ corporale. sꝫ spũale lum̃. ꝛ ideo pura. Pura mũdãs Pura purificãs Pura: qꝛ diuina purior luce corporea (Hostiã sãctã) Hostie veteres erãt q̇dẽ sctẽ. sꝫ nõ p se sctẽ. sed qꝛ typũ gerebãt huius hostie sãcte. Ille ĩperfecte erãt: et ideo minus sctẽ. Ista pfecta: et ideo plene sctã. Ille dimittebant peccatũ vnius ppli. Ista tollit pctã tocius mũdi Illa erat tantũ remissio: ĩ hac aũt ẽ pciũ plenũ: ꝛ pfecta remissio. Ille ĩpetrabãt veniã debiti sie solutõe: hec reddit debitũ plẽa recõpensatiõe. Ideo hec plene et pfecte sancta. Ille sctẽ. sꝫ minus: et impfecte (Hostiam ĩmaculatam)

Idest sie macula culpe. vt pote cõcepta et nata sie pctõ. ⁊ deĩde sie culpa vixit ĩ mũdo. ideo ĩmaculata Nata qdẽ ẽ de hũana carne. ſ; ſine conditõe propagationis hũane. ideo ĩmaculata eſt. ſine viro de ſctã virgine ↄcepta. ideo ĩmaculata eſt. Concepta ſine huão ope: ſola virtute diuina: ideo ĩmaculata Nõ em̃ põt iniciũ habere culpabile opus qḋ ſolus deꝰ fecit. et nõ aliꝰ. ideo ĩmaculata. Hoĩs eĩ q̇ ſine hũana adminiſtratõe ſolo deo autore creatus ẽ: ꝙuis de maſſa peccatrice: exordiũ nõ poſſumꝰ culpare: niſi deo velimꝰ pctm̃ aſcribere. ideo ĩmaculata cauſã de pura ab om̃i pctõ virgine: creditur natus ideo ĩmaculata. Ex quo ei ãgelica ſalutatõe audiuit gr̃a plẽa credit̃ purificata fide. etiã reliquũ vite cuſtode ſpiritu ſancto vixiſſe ſine oĩ culpa. ab ĩmaculata ergo ſũpta ẽ hec hoſtia. ideo et ip̃a ĩmaculata. Ex h̄ loco admonemur ꝙ panis appoſitꝰ altari debet eẽ cãdidiſſimus: ⁊ in quo nullus poſſit ĩſpici neuus. vt h̄ appareat in figura qḋ p̄dicatur in ſubſtãtia. vt pura ⁊ ĩmaculata videatur exteriꝰ figura cuius ſb̃a dr̃ interius pura: et ĩmaculata (Panem ſãctũ vite eterne) Cũ pane; audis: noli putare eſſe qui fuerit an̄ bñdictione;: ne decipiaris de mutata ſubſtãcia propter eandẽ ſpẽm. priꝰ erat panis: modo ñ ẽ panis: ſed ſola caro. ſ; panẽ dixit quaſi diceret cibum. ſicut ſcriptũ eſt: Ego ſũ panis viuus et panẽ angelorũ mãducauit homo. quomodo panẽ

vite eterne qui sumitur a multis ad dãnatõez hui⁹ panis virtus ẽ fides que operat̃ per dilectõez. Est enim panis misteriũ fidei. sicut de calice dictuȝ est Sũptus ergo sine fide non proficit. nã si hic panis est misteriũ fidei. i. occultũ quod sola cernitur fide quid ꝓdest sine fide sumi quod sine fide nõ cernit̃: oculũ perdidisti. quid ceco in archa prosũt diuicie quid ꝓdest diuitias huãne redẽptiõis in te recondere quas nõ vides ocl'o fidei perdito. Un̄ scriptũ est. Qui mãducat ꝛ bibit corpus dñi ꝛ sãguinẽ idigne: iudiciũ sibi mãducat ꝛ bibit. Nam ille manducat indigne qui mãducat sie fide. que per dilectõeȝ operat̃. Est ergo hic panis vite eterne. nõ his q̃dẽ qui tantũ ore sumũt. sed his qui eciã mente. non q̃ dente premit. sed qui tangit fide. Un̄ scriptum est. noli me tangere: nondũ em̃ ascendi ad patrẽ meũ ac si diceret. his me maĩb⁹ tãgere vis corporaliter noli sic: fidẽ tuã volo. fide me tãge: crede me ad patrẽ ascẽdisse. i. me esse equalem patri (Et calicem salutis perpetue) Quod diximus de pane idẽ põt dici de calice. et qᵒ dictũ ẽ vite eterne. et salutis ꝑpetue: idẽ valet (Supra q̃ propitio ac sereno vultu respicẽ digneris et accepta habere. sicuti accepta habere dignat⁹ es mũera pueri tui iusti abel. ꝛ sacrificiũ pr̃iarche nr̃i abrahe. et qᵒ tibi obtulit summus sacerdos tu⁹ melchisedech sãctũ sacrificiũ. imaculatã hostiã (Finis respicit ad principiũ. Su-

pr̄s que i. sanctum sacrificiū. īmaculatam hostiam respicere digneris. ⁊ acceptam hēre. ac si diceret. supra respicias. et accepta habeas. Ideo q2 sāctuz sacrificiū sūt et īmaculata hostia. vt qui de merito nr̄o diffidim⁹ maiestate tanti sacrificii adiuuemur Cur oramus patrē propiciū et serenum esse super hanc hostiā et eā acceptam habere. qua nichil habet acceptius. ⁊ quam sēper propicius respicit: ac serenus. Inde em̄ scriptuz est. Hic est filius meus dilectus: in quo bene michi cōplacui. ipsū audite Sed ad offerētes hoc est referēdū vt qui ꝓ peccatis terrentur et de se diffidunt: hostiā acceptabilē sibi ꝓtendāt. et eius scuto se semper protegentes: sub ea propiciū patrē serenūqꝫ deposcāt. ⁊ ei se acceptos desiderēt sub ea quā nequaq̄ acceptabilē dubitēt. vt q̇ se pr̄i offerre non audēt. ne malis irritēt. Dilectū filiū ꝑponēt vt subeāt: ⁊ sub ei⁹ tutela curie pr̄is ītromittāt. Oram⁹ ergo vt acceptabilis hec hostia sit. placeatqꝫ ꝓ nobis vt cū offerim⁹ qd̄ placz: placeat nobis de⁹. Vn̄ ⁊ exēpla sanctoꝝ adhibēt abel iusti. p̄triarche abrahe. sūmi sacerdotis melchisedech. vt sicut eoꝝ sacrificia deus acceptauit ꝓpiciādo: ita suscipiat hostiā hāc: nr̄i miserādo Melchisedech sacerdos sūmus dr̄. q2 iter sacerdotes illi⁹ tēporis ꝑcipuus habebat. ¶ Supplices te rogam⁹ oīps. iube hec ꝑferri ꝑ man⁹ sc̄ti āgeli tui in sublīe altare tuū i ꝯspectu diuīe maiestatis tue

Sed hoc mirũ ē. quomodo oramus corpus et sāguinem xpi ī cōspectu dei pferri. cū scriptū sit. q: xps sēp assistit vultui patris īterpellās pro nobis. ⁊ legimus q xps ascendens ad celos super oīa exaltatus ē. sedēs ad dexterā pris. Quomō ergo oramus perferri xpm vbi semper ē: sʒ superius vultū pris ppiciū ⁊ serenū fieri sup hostiā filij rogamus. nō q filio suo pr possit eē seuerus. sʒ vt sub occasione filij: pris ppiciationi nos ingeramus vt p amore filij misereat nri. ⁊ quasi filiū paruipēdat si pro eo nos nō recipiat. ita ⁊ hic rogamus pferri filiū q̄ sēp est apō eū pro nobis: vt votū et deuotio nra p filiū veniat ad patrē: ⁊ virtute tāti sacrificij vota nra pferāt añ cōspectū dei: quasi filius ad patrē nō ascēdat: si deuotio nra illuc nō pueniat. Tali rōe rogamus vt sicut xps ante discipulos a terra trāslatus ē ī celū. ⁊ factus ē īuisibilis a cōspectu eorum ipsis postea missurus spūs scti donū: ita hec hostia ab altari terreno sup qd imolatur: ad altare sublime añ cōspectū dei transferatur: vt inde oī bñdictōe celesti et grā īpleamur. ⁊ que visibiliter tractāt in terra. inuisibiliter opetur ī celo. Hic oblata. ibi accepta nō mutatiōe loci: vel tēporis accessu. vt ceptus ab hoc loco translatōis motus: ad aliū postea pficiat locū. sed sub eodē loco qui panis erat fit xpi caro. nō transfert loco. vt de pane fiat caro. transfertur tamē ab altari ad celū. quia trāsfertur de pane ad

deū. sed qꝛ deus est vbiq͡z. nō fit loci mutatione vt
cōiūgatur deo de pane facta caro. transfert intus
ad deū īuisibiliter. nec mouetur exterius ab altari
visibiliter oblata in altari deuotiōe hoīm accepta
in celo ꝓpiciatōe dei. Tunc enim a deo quasi acce
ptatur: qn̄ deus nobis propiciatur. ⁊ celestis bene
dictio nobis ab eo mittitur. sed xp̄us non eguit an
gelorū auxilio quando sua virtute ascendit in celū
Quid ergo oramus hanc hostiā pferri per manus
angeli an̄ conspectū dei cū angeloꝝ officia nō sint
necessaria huic perlationi. Sed hoc qđ dictū ē q̄ ī
perlatione corporis ⁊ sāguinis xp̄i rogamus vota
nr̄a perferri. Sūt enim angeli nobis deputati qui
offerāt deo quotidie vota nostra. Vn̄ scriptum est
Qm̄ angeli eoꝝ semper vidēt faciem patris. Ora
mus itaq͡z sub occasione xp̄i perferri vota nr̄a per
manus āgeli: vt vota bona pferāt boni āgeli sub p̄
textu tanti sacrificij (Supplices te rogamus oīps
de⁹) Supplicam⁹ tibi: īcuruamur an̄ te. obnixius
deprecamur. ostende oīpotentiam. extende manum
tuā validā. vt que ꝓpitio ac sereno vultu respicis
eciā ad īuisibilia ⁊ sublimia tua perferātur. et con
spectui tue maiestatis admittas. Hic necessitas in
curuatōis. Hic opus supplicatōis. Hic incūbit cō
sūmatio tocius nostri laboris. vt hec hostia pferat
in sublime altare tuū ī cōspectu diuine maiestatis
tue. Quid est hoc: quid est pferri hostiā in sublime

altare tuū: nisi ouē humeris pastoris imponi: Et quid ē ouis imposita humeris: nisi homo assūptus a vbo: & quid est sublimi⁹ verbo dei: quotidie assumit fidelis sibi verbū dei participatiōe hui⁹ sacrificij: verbū igit̄ dei sublime altare est. ad quod oramus hostiā perferri ī cōspectu dei. et per eam nos introduci. Cōspectus dei est verbū patris ī quo cōspicit oē quod facit Nam omne quod agit pater in verbo eius est. nā q̄ď factum est in ipso vita erat. et in principio deus creauit celū et terram. i. ī verbo & verbo dn̄i celi firmati sunt. Et omnia in sapiētia fecisti. Quid rectius est conspectus dei q̄ sapiētia sua: in qua cōspicit oē quod agit. Hostiam ergo pferri ī sublime altare ī cōspectu dei q̄d ē: nisi oblationem nr̄am cōiungi verbo: vniri deo: fieri deum et per eam nos a deo assumi. & vota nr̄a acceptari (Ut quotquot ex hac altaris pticipatōe sacrosāctū filij tui corpus & sāguinē sūpserimus: omī benedictōe celesti & gracia repleamur. Per eūdē dn̄z) Habet eccl'ia ī terra altare visibile. apō deū ī celo hostia quā in altari deo offerimus. Deo cōiūgitur vt sit deus. In hoc sacrificio cōiungūt̄ terrena celestib⁹. creatura deo. Cū de hoc altari sumim⁹ creaturā accipimus de sublimi deū. Cum hic corpus et sāguinem xp̄i sumimus: de celo deū accipimus. in quo oī benedictione celesti. & gracia replemur. Sumimus hic visibiliter corpus et sāguinem xp̄i

sumimus inuisibiliter de celo quo plata sūt benedi ctionē et grām dei. Sumimus inquā bñdictionem et graciam. Siquidem digne sumimus xpi corpus et sāguinē. Nam qui idigne sumit: ore quidem sumit et dēte terit corporaliter. sz nichil proficit spiritua liter. immo qui corpus et sanguinem dñi accipit in digne: iudiciū sibi manducat et bibit. Ideoq rogamus vt quotquot ex hac altaris pati. scz corpus et sanguinem sumpsimus. inde quo plata sūt omi be nedictione et gra repleamur. Hac tercia peryodo quā in cōfectione corporis et sanguinis xpi sudaui hucusq finita. sumit exordiū hinc quarta. q confe cto corpore et sanguine xpi: redit ad rogandum pro viuis et mortuis: fidentior exaudiri patrocinio sa crificij (Memēto dñe famulorū famularūq tuarum qui nos pcesserūt cū signo fidei et dormiūt i sōno pacis) Hic solet fieri mēoria amicorum et familiari um defunctorum (Ipsis et oibus dñe in xpo quies cētibus locū refrigerij. lucis et pacis vt indulgeas deprecamur. Per eundem xpm dñm nrm amen) Ipsis quorū memoriam egimus: et postea reliquis oibus idulge. scz qui officium huius sacrificij cele bramus presentes. vel scdm solitarios qui in cor pore ecclie per totū orbē terrarū fideliter tibi ser uim9 (Nobis quoq pctōribz famulis tuis de mul titudine miserationū tuarū sperantibus partē ali quam et societatē donare digneris cū sanctis tuis

aplis/ꝛ martyribus, cum Johanne/stephano/mathia/barnaba/ignatio/alexandro/marcellino/petro/ Felicitate/perpetua/agatha/lucia/agnete/cecilia/ anastasia. ꝛ cū oibꝫ sctis tuis ītra quoꝝ̄ nos cōsorciū nō estimatoꝛ meriti. sed venie quesumus largitoꝛ admitte. Per xp̄m dn̄m nostrum. amen) Totū hūc textū nescio facere verbis alijs planiorē (Per quē hec oia domine semper bona creas) Per quē dictū est relatiue. ad hoc qd̄ dixerat Per xp̄m dominum nostrum. Sed mirū est ꝙ dixit pluraliter hec om̄ia bona. cum corpus et sanguis xp̄i non sunt nisi vnum. sed in vno xp̄i corpore sunt multe forme vt vna sit substācia ꝛ figure m̄lte Quot ei apponūtur panes: tot manent figure substāciarū pluralitate cōuersa in vnū corpus xp̄i: vt visibiliter appareat pluralitas vbi est īuisibiliter substancie vnitas. ꝛ vnū indiuiduū in substancia vbi multiplex ē in figura. Apponūt panes figura plurales. et substācia fit corpꝰ xp̄i . manet pluralitas figurarū. cessat substāciarum pluralitas. Est vnum indiuiduū: apparēt plura. Proīde modo sicut ē modo sicut apparet de corpore xp̄i loquimur. sepe dicīꝰ in distributione dn̄ici corporis. hostias multas expendimus. vel in pluribus hostijs multos vno xp̄i corpore reficimꝰ: ī vno versiculo mōstrantes ꝛ eorū que apparent pluralitatē. ꝛ ipsius substācie inuisibilis vnitatem. Cū hostias plures et vnū dici=

mus corpus. sz et ī hoc loco dicimus hec oīa bona
oēs scz hostias quas in toto orbe immolat ecclesia
que qđe si sensibiles intueris qualitates īfinite sūt
nūero. Si substācia sāguis ē vnus: ⁊ vna caro que
sēp a deo creatur. quia que semel verbi sui corpus
creauit de v̓gine: quotidie de pane creat ei⁹ carnē
et de vino sāguinē (Sanctificas) Sanctificat quo
tidie orōe sacerdotis et cooparatione spūs sancti.
(Viuificas) Quotidie viuificat corpori īaīato pri⁹
dans vitam. Vñ et prius dicebatur rōnabilis hec
hostia (Benedicis) Quotidie benedicit scōm q̄ su
perius precabamur: eam ī oībus fieri benedictā ⁊
quattuor subiūgimus spēs bñdictiōis (Et prestas
nobis) Quotidie p̄stat nobis corp⁹ filij sui. qꝛ qđ ē
apđ patrē ī sublimi: quotidie p̄stat nobis ī altari. ⁊
qđ apđ eū donū ē ī celo: apđ hoīes datū ē in terra.
dat hoībz ī figura panis: qđ ī celo ⁊ ī terra ꝯsistit ī
v̓a sba carnis (ꝑ ipsū. ⁊ cū ipo. ⁊ ī ipo ē tibi deo pr̄i
oīpotēti oīs honor ⁊ gl̓a ī vnitate sp̄s scī de⁹ ꝑ oia)
Per quē pater de pane carnē creat: scificat: viuifi
cat: bñdicit ⁊ p̄stat. Per eūđ ipsū filiū ē deo pr̄i cū
spū sctō oīs honor ⁊ gl̓a. Est honor ⁊ gl̓ia pr̄i ꝑ fili
ū sicut scriptū ē Pr̄ manifestaui nomē tuū hoībus
quos dedisti michi. ⁊ pr̄ clarifica filiū tuū: vt filius
tuus clarificet te. hz eciam gloriā et honorē pater
cū filio cū quo indiuisā hz potenciā ⁊ diuinitatem
Nā cū quo habet omnia: cum ipo habet ⁊ honorē

et gloriã. habet etiã in ipso honorē ⁊ gloriã pater ī quo est. Nã scriptũ est. Pater i me est. ⁊ ego in pr̄e q2 pater in me. Ideo quicquid habet pater: hab3 ī filio. Nō eñ habere potest nisi ī ipo in quo ē (Oremus p̄ceptis salutarib9 moniti) Cohortatur orare subdens causã. q2 sumus īde precepto salutari ad moniti. Lege euãgeliũ et inuenies p̄ceptũ cur hãc solã orōem p̄cedit adhortatio. cũ plures i hoc canone faciamus. et ad nullã hortati sum9. q2 ille sũt inferiores et huãna rōe cōposite. hec perfecta hec a solo dño formata. vñ seq̄tur (Et diuina īstitutōe formati) Sicut euãgeliũ narrat dñm rogabãt apl̄i doce nos orare. ⁊ dñs īformauit eos huius orōis ī stitutiōe (Audem9 dicere) Audacia videret ⁊ presũptio hoies diuia. ⁊ īfirmos pfecto pponere nisi essem9 forãti diuina institutōe. Audem9 ergo obediēcia nō audacia. Audētes obediēcia laudãdi sũt audētes audatia rei sũt. Aus9 obediētie bon9: aus9 supbie malus. ⁊ sicut orãdi cã subiũcta est. quia p̄ceptũ est. ideo audēdi cã precessit: q2 inde sumus a deo formati. dicētes Oremus. q2 inde sumus p̄ceptis salutaribus moniti: et audem9 dicere. q2 īde sumus diuina īstitutōe formati Nã inde oram9. quia inde p̄ceptũ accipimus. et ideo audem9. quia nos pauidos ad hoc de9 animauit. dedit p̄ceptũ orãdi ad salutē. dedit fiduciam audēdi propter timorem (Pater noster qui es in celis) Dnicã orōem nō ex

pono: q̃z mltos pr̃es exposuisse reperio. nec oportet hic ponere: q̃d multis ĩ locis promptũ est inuenire (Amen. libera nos quesumus dñe ab oĩbz malis: p̃teritis p̃ntibz et futuris. et intercedẽte btã et gloriosa sempq̃ virgine maria. et beatis aplis tuis petro et paulo atq̃ andrea cũ oĩbz sanctis. da ppicius pacẽ in dieb⁹ nostris. vt opere mie tue adiuti et a peccato simus liberi. et ab oĩ perturbatiõe securi. Per dominum nr̃m iesum xp̃m filium tuum qui tecũ viuit et regnat in vnitate spũs sancti deus per oĩa scl'a scl'oꝝ amen. Pax dñi sit sẽp vobiscuz. Et cum spũ tuo. Agnus dei qui tollis pctã mundi miserere nobis) Facta confirmatione dñice orõis dicẽdo amen. tocius text⁹ qui seq̃tur ꝓ venia peccatorũ orat et ꝓ pace. sumpto p̃cipio suo de fine dominice orõnis que orat contra peccata: dicẽdo. Sed libera nos a malo Jnde seq̃ues text⁹ ĩcipit ꝓ pctĩs: dicẽdo (Libera nos quesumus dñe ab oĩbz malis) Jnde seq̃tur ꝓ pace (Da propicius pacẽ in diebus nr̃is) Jnde ꝓ peccatis nr̃is (Ut a peccato simus liberi) Jnde ꝓ pace (et ab oĩ perturbatiõe securi) Jterũ sequitur pro pace (Pax dñi sit sẽper vobiscũ) Uñ pro peccatis bis iteratur Agnus dei qui tollis pctã mũdi miserere nobis. Jnde ꝓ pace (Dona nobis pacẽ) Et sic finis et cõsũmatio sacrificij fit de pace: vt maneamus in pace. Uñ et in consũmatione sacrificij osculũ pacis sumimus. quo et

nostrũ in sacrificio assẽsũ participatiõe offerimus et ꝙ debeamus in pace manere significamus.

Sacri canonis misse expositio a magistro Odone Cameracensi episcopo edita finit feliciter. Utilis admodũ viris acclesiasticis. Impressaq; Parisius In campo gaillardi Per Guidonem Mercatoris Anno dñi. Millesimo quadringentesimo nonagesimoquarto. Die vero ij. mensis Julij

Fides
Ficit

